CENTRALNA KOMISJA EGZAMINACYJNA

Rodzaj dokumentu:	**Zasady oceniania rozwiązań zadań**
Egzamin:	**Egzamin maturalny**
Przedmiot:	**Język niemiecki**
Poziom:	**Poziom podstawowy**
Forma arkusza:	EJNP-P0-100
Termin egzaminu:	6 maja 2026 r.
Data publikacji dokumentu:	26 czerwca 2026 r.

Rozumienie ze słuchu

Zadanie 1.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej [1]		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymaganie szczegółowe**	
1.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka […].*	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	R
1.2.			F
1.3.			R
1.4.			R
1.5.			F

Zadanie 2.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymagania szczegółowe**	
2.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka […].*	2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	F
2.2.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
2.3.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	C
2.4.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B
2.5.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	D

[1] Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 27 sierpnia 2012 r. w sprawie podstawy programowej wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz.U. z 2012 r. poz. 977).

Zadanie 3.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymagania szczegółowe**	
3.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka […].*	2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
3.2.		2.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A
3.3.		2.4) Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	C
3.4.		2.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
3.5.		2.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	B

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymaganie szczegółowe**	
4.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] proste wypowiedzi pisemne […].*	3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	A
4.2.			E
4.3.			D
4.4.			F

Zadanie 5.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymagania szczegółowe**	
5.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] proste wypowiedzi pisemne […].*	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
5.2.		3.1) Zdający określa główną myśl tekstu.	A
5.3.		3.5) Zdający określa kontekst wypowiedzi.	C

Zadanie 6.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymagania szczegółowe**	
6.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] wypowiedzi pisemne o umiarkowanym stopniu złożoności […].*	3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
6.2.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	D
6.3.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
6.4.		3.3) Zdający znajduje w tekście określone informacje.	A
6.5.		3.2) Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	D

Zadanie 7.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymaganie szczegółowe**	
7.1.	II. Rozumienie wypowiedzi. *Zdający rozumie […] proste wypowiedzi pisemne […].*	3.6) Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	C
7.2.			A
7.3.			E

Znajomość środków językowych

Zadanie 8.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymaganie szczegółowe**	
8.1.	I. Znajomość środków językowych. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].*	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].	B
8.2.			A
8.3.			C
8.4.			B
8.5.			A

Zadanie 9.

Zadanie	Wymagania określone w podstawie programowej		Poprawna odpowiedź
	Wymaganie ogólne	**Wymaganie szczegółowe**	
9.1.	I. Znajomość środków językowych. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].*	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].	B
9.2.			A
9.3.			C
9.4.			C
9.5.			A

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.
0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.
Podczas zagranicznej wycieczki szkolnej odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy. Potrzebna Ci była pomoc. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- **poinformuj, co się stało, że odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy**
- **napisz, jak zareagowałeś/zareagowałaś w tej sytuacji**
- **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**
- **wyjaśnij, na czym polegała pomoc tej osoby.**

Wymagania ogólne

I. Znajomość środków językowych.
Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].
III. Tworzenie wypowiedzi.
Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi […] pisemne.
IV. Reagowanie na wypowiedzi.
Zdający […] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej […] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) […].
5.1) Zdający opisuje ludzi […].
5.3) Zdający przedstawia fakty z przeszłości […].
5.5) Zdający wyraża […] swoje opinie, poglądy i uczucia.
7.2) Zdający […] przekazuje informacje i wyjaśnienia.
8.3) Zdający przekazuje w języku obcym informacje sformułowane w języku polskim.

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający się odniósł w swojej wypowiedzi, a następnie ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uszczegółowienia dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
   a. nadrzędnymi zasadami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–17 poniżej oraz ustaleniami przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
   b. w razie wątpliwości – rozważeniem następujących kwestii:
      – w jakim stopniu jako odbiorca czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu podpunktu polecenia?
      – w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt, np. za pomocą ilu zdań i jakich, za pomocą ilu czasowników/określników, jak złożona jest wypowiedź, jak wiele szczegółów przekazuje?
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
   a. nie realizuje tego podpunktu lub
   b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
   a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
      - **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**

   Eine sehr nette Dame hat mir geholfen. (jedno odniesienie)
   b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Eine sehr nette ältere Dame hat mir geholfen.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić:
   a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
      - **napisz, jak zareagowałeś/zareagowałaś w tej sytuacji**

   Ich fühlte mich gestresst, sah mich um und holte mein Handy heraus.
   b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
   Ich sah mich um und holte mein Handy aus meiner Tasche.
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:

   a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
   b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
   c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu
   d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak *eine alte Frau, ein großer Junge, eine Gruppe der jungen Menschen, lange Haare haben, links gehen, in eine Straßenbahn einsteigen, aus einem Bus aussteigen, einen Freund anrufen, mit einem Freund telefonieren, einen Passanten fragen, Kaffee trinken, Eis essen* są traktowane jako jedno odniesienie do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia za pomocą synonimicznych wyrazów/wyrażeń lub wzajemnie wykluczających się wyrazów/wyrażeń, lub za pomocą równorzędnych wyrazów/wyrażeń odnoszących się do jednego aspektu jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
   - **poinformuj, co się stało, że odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy**

   Ich habe die Gruppe verloren, denn ich habe mich schlecht und schlimm gefühlt.
   - **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**

   Die Frau *war groß und klein*.
   - **wyjaśnij, na czym polegała pomoc tej osoby**

   Die Frau *hat meine Schwester, meine Mutter und meinen Vater angerufen.*
8. Pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *sehr, viel, wenig*) oraz zaimki nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
9. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
10. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
11. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia, np.
   - **napisz, jak zareagowałeś/zareagowałaś w tej sytuacji**
   - **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**

   Ich wusste nicht, welcher Bus zum Bahnhof fährt, also fragte ich einen netten Polizisten.
12. Jeśli zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź przez odpowiadanie na te pytania, nie dbając o precyzyjne przekazanie informacji wymaganych w każdym podpunkcie polecenia, prowadzi to do obniżenia punktacji za treść oraz może powodować obniżenie punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
13. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, budzący wątpliwość, to wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że informacja dotyczy danego podpunktu polecenia i jest logicznie uzasadniona.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalno-gramatycznej, podpunkt rozwinięty jest traktowany jako podpunkt, do którego zdający tylko się odniósł, a podpunkt, do którego zdający się odniósł, jako niezrealizowany.

15. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy… / Nie wiem, co… / Nie wiem, dlaczego…*, jeśli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej, np.
    - **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**

    Ich weiß nicht, wie diese Person aussah. („nie odniósł się”)
16. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku innym niż język egzaminu, to realizację podpunktu polecenia uznaje się za niekomunikatywną, np.
    - **wyjaśnij, na czym polegała pomoc tej osoby**

    Der Mann zeigte mir den kurzen drogę. („nie odniósł się”)
17. Jeżeli zdający używa innego języka niż język egzaminu we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy dla realizacji polecenia, to ten fragment nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
    - **wyjaśnij, na czym polegała pomoc tej osoby**

    Der Mann zeigte mir den najkrótszą Weg. („odniósł się”)

Zadanie 10.
Podczas zagranicznej wycieczki szkolnej odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy. Potrzebna Ci była pomoc. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- **poinformuj, co się stało, że odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy**
- **napisz, jak zareagowałeś/zareagowałaś w tej sytuacji**
- **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**
- **wyjaśnij, na czym polegała pomoc tej osoby.**

Lieber Simon,
ich möchte Dir schreiben, was mir auf einer Klassenfahrt nach Deutschland passiert ist. Ich konnte meine Gruppe nicht mehr finden.

• **poinformuj, co się stało, że odłączyłeś/odłączyłaś się od grupy**
5.3) Zdający przedstawia fakty z przeszłości […]. **7.2) Zdający […] przekazuje informacje i wyjaśnienia.**
Należy uznać każdą komunikatywną wypowiedź, w której zdający informuje o tym, co sprawiło, że podczas zagranicznej wycieczki szkolnej odłączył się od grupy. Zdający może opisać wydarzenie lub sytuację, które zostały spowodowane na przykład przez: • nieuwagę, np. *Ich habe unseren Reiseführer nicht angeschaut und alle sind gegangen*. („odniósł się”) / *Ich blieb stehen und die Gruppe war weg.* („odniósł się”) / *Ich schaute in die andere Richtung, es dauerte nur eine Sekunde, und ich konnte sie nicht mehr sehen.* („odniósł się i rozwinął”) / *Die Gruppe ist links gegangen, aber ich bin leider rechts gegangen.* („odniósł się i rozwinął”) • zmęczenie, np. *Ich ging langsam, deshalb hatte ich meine Gruppe verloren.* („odniósł się”) / *Meine Beine schmerzten furchtbar, deshalb setzte ich mich für einen Moment auf eine Bank. Ich war allein*. („odniósł się i rozwinął”) • tłok na ulicy, duże natężenie ruchu, np. *Es passierte, weil es sehr viele Menschen gab.* („odniósł się”) / *Ich habe mich unter vielen Menschen verlaufen.* („odniósł się”) / *Ich habe nicht geschafft, bei Grün mit den anderen Mitschülern die Straße zu überqueren.* („odniósł się i rozwinął”) • zachowanie innych osób, np. *Meine Gruppe hat nicht auf mich gewartet.* („odniósł się”) / *Als wir das Museum betraten, hielt mich ein Mann am Eingang an und prüfte meine Eintrittskarte unglaublich lange. Und meine Gruppe war schon im Museum*. („odniósł się i rozwinął”) Nie jest uznawana jako element tego podpunktu polecenia informacja powtórzona ze wstępu *„Ich konnte meine Gruppe nicht mehr finden.“* Akceptowana jest taka realizacja tego podpunktu polecenia, w której zdający: • wskazuje chęć celowego oddalenia się od grupy, np. *Ich wollte Eis/Kaffee/Souvenirs kaufen und habe mich deshalb verlaufen*. („odniósł się”) / *Ich sah ein Kleid im Schaufenster und ging in den Laden. Ich habe die Lehrerin nicht nach/um Erlaubnis gefragt. / Ich habe die Lehrerin nicht gefragt, ob ich in den Laden gehen durfte.* („odniósł się i rozwinął”) • odnosi się do wydarzenia, które miało miejsce w czasie podróży za granicę bądź w drodze powrotnej do kraju, np. *Ich habe meinen Pass bei der Sicherheitskontrolle*

/Gepäckkontrolle am Flughafen vergessen und musste ihn abholen, während meine Kollegen weitergingen. („odniósł się i rozwinął”)

Wymagane jest użycie wyrażeń *deshalb/deswegen/darum, aus diesem Grund, und so*, itp., gdy z kontekstu nie wynika, co było powodem odłączenia się zdającego od grupy, np. *Ich habe mich schlecht gefühlt.* („nie odniósł się”), ALE *Ich bin der Gruppe nicht gefolgt, weil ich mich schlecht gefühlt habe.* („odniósł się”)

Jeżeli z kontekstu jednoznacznie nie wynika, co było powodem odłączenia się zdającego od grupy, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Ich war müde.* (O→N), *Ich war müde, habe mich schlecht gefühlt, hatte Kopfschmerzen und Fieber.* (R→O), ALE *Ich konnte meine Gruppe nicht mehr finden, denn ich war müde und ging langsam.* („odniósł się”)

Informacja o tym, że zdający nie mógł odnaleźć grupy, np. *Ich hatte keine Internetverbindung. Mein Handy-GPS funktionierte nicht.* może być traktowana jako element rozwijający ten podpunkt polecenia, **pod warunkiem** że zdający informuje o tym, co się stało, że odłączył się od grupy, np. *Ich habe den falschen Weg genommen, denn mein Handy-GPS funktionierte nicht. Deshalb wusste ich nicht, wie weit das Museum entfernt war.* („odniósł się i rozwinął”)

nie odniósł się	**odniósł się**	**odniósł się i rozwinął**
Es war heiß.	Es war heiß, ich hielt an und deshalb konnte ich meine Gruppe nicht mehr finden.	Es war heiß, ich stand im Schatten eines Baumes und die Gruppe wartete nicht auf mich.
Die Reise war langweilig.	Ich wollte nichts besichtigen, also bin ich weggegangen.	Die Reise war langweilig, also ging ich in ein Café, um einen Kaffee zu trinken. Dann waren meine Freunde verschwunden.

- **napisz, jak zareagowałeś/zareagowałaś w tej sytuacji**

5.3) Zdający opowiada o czynnościach, doświadczeniach i wydarzeniach z przeszłości […].
5.5) Zdający wyraża […] swoje opinie, poglądy i uczucia.

Należy uznać każdą komunikatywną wypowiedź, w której zdający przedstawia swoją reakcję na odłączenie się od grupy. Reakcję piszącego mogą stanowić:

- jego uczucia/emocje, np. *Ich hatte Angst*. („odniósł się”)
- jego działania/czynności, np. *Ich begann, Passanten auf der Straße zu fragen, ob sie meine Gruppe gesehen haben.* („odniósł się i rozwinął”)

Jeżeli zdający informuje, w jaki sposób inne osoby zareagowały w tej sytuacji, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest kwalifikowana na poziom niższy, np. *Als der Lehrer merkte, dass ich weg war, wurde er nervös und versuchte, mich anzurufen.* (R→O)

Akceptuje się wypowiedź, w której zdający informuje:
- wyłącznie o tym, co należałoby zrobić w takiej sytuacji, np. *In einer solchen Situation sollte man ruhig bleiben, stehenbleiben und bei der Polizei anrufen*.
- o swojej reakcji na inną sytuację, ale ściśle związaną z okolicznościami odłączenia się od grupy, np. *Ich konnte meine Gruppe nicht mehr finden. Ich wollte einem Mädchen helfen, dem jemand eine Tasche gestohlen hat. Ich war zufrieden, dass die Polizisten den Dieb gefangen haben.*

ale taka realizacja tego podpunktu polecenia kwalifikowana jest na poziom niższy. Może być ona traktowana jako element rozwijający wypowiedź, **pod warunkiem** że zdający realizuje kluczowy element tego podpunktu polecenia, tj. informuje, jak zareagował na odłączenie się od grupy, np. *Ich weiß, dass man in dieser Situation keine Angst haben soll. Man sollte jemanden um Hilfe bitten. Aber ich war so nervös, dass ich vergessen habe, was ich machen sollte.* („odniósł się i rozwinął”)

Nie jest akceptowana jako realizacja tego podpunktu polecenia wypowiedź, w której zdający informuje o swojej reakcji na inną sytuację niż odłączenie się od grupy, niezwiązaną ściśle z okolicznościami odłączenia się od grupy np. *Ich freute mich, als ich erfuhr, dass wir am ersten Tag in das Pergamonmuseum gehen.* („nie odniósł się”)

nie odniósł się	**odniósł się**	**odniósł się i rozwinął**
Meine Freunde haben über mich gelacht. (O→N)	Ich begann, nach Hilfe zu suchen.	Ich rief meine beste Freundin an und sagte ihr, wo ich bin.
Ich finde, dass die Reise ein Erfolg war.	Ich setzte mich hin und weinte.	Ich wusste nicht, was ich machen sollte, aber dann habe ich gedacht, dass ich nicht zu weit gehen sollte.

- **opisz osobę, która udzieliła Ci pomocy**

5.1) Zdający opisuje ludzi […].

Należy uznać każdą komunikatywną wypowiedź, która pozwala na identyfikację osoby udzielającej pomocy. Zdający może opisać/scharakteryzować tę osobę, odnosząc się na przykład do:

a) wyglądu fizycznego (wzrostu, sylwetki, koloru oczu/włosów itp.), np. *Ich bat eine Frau mit großen blauen Augen um Hilfe.* („odniósł się”)
b) ubioru, np. *Die Frau, die ich um Hilfe bat, trug ein langes weißes Kleid.* („odniósł się i rozwinął”) / *Eine Frau in weißen Sportschuhen hat mir geholfen*. („odniósł się”), ALE *Eine Frau in Schuhen hat mir geholfen*. („nie odniósł się”)
c) przedmiotów/akcesoriów wyróżniających tę osobę spośród innych, np. *Der Mann, den ich um Hilfe bat, trug einen großen Hut.* („odniósł się”)
d) wieku, np. *Eine junge Frau, etwa 30 Jahre alt, hat mir geholfen.* („odniósł się”)
e) cech charakteru, np. *Ich bat eine Frau um Hilfe, die sehr nett und freundlich war.* („odniósł się”)
f) wykonywanych czynności, zachowania, jednak niezależnie od tego, jak szczegółowo dana czynność / dane zachowanie zostały opisane. Taka realizacja jest traktowana

maksymalnie jako „odniósł się”, np. *Ich sprach eine Frau an, die gerade eine sehr interessante Zeitschrift las*. („odniósł się”)

g) towarzyszących jej osób/zwierząt, jednak niezależnie od tego, jak szczegółowo dana osoba / dane zwierzę zostały opisane. Taka realizacja jest traktowana maksymalnie jako „odniósł się”, np. *Ich habe einen Mann gefragt, der einen kleinen schwarzen Hund hatte.* („odniósł się”)

h) miejsca, w którym znajdowała się ta osoba, jednak niezależnie od tego, jak szczegółowo dane miejsce zostało opisane. Taka realizacja jest traktowana maksymalnie jako „odniósł się”, np. *Ein Mann, der neben einem neuen kleinen Souvenirladen stand, half mir.* („odniósł się”)

Nie są uznawane za realizację tego podpunktu polecenia:

- informacje dotyczące zawodu
- informacje dotyczące narodowości/pochodzenia
- zwroty takie jak *er/sie hat mir sehr gefallen / er/sie hat mir ein bisschen / wenig gefallen / er/sie hat mir nicht gefallen* itp. określające stosunek piszącego do osoby, która udzieliła pomocy.

Takie informacje mogą być traktowane jako element rozwijający, **pod warunkiem** że zdający zrealizował kluczowy element, czyli odniósł się w swojej wypowiedzi do co najmniej jednego z podpunktów a)–h) wymienionych powyżej, np. *Ich bat einen Polizisten um Hilfe.* („nie odniósł się”), ALE *Ich bat einen jungen, freundlichen Polizisten um Hilfe.* („odniósł się i rozwinął”) / *Ich bat einen Mann um Hilfe, der mir sehr gefiel.* („nie odniósł się”), ALE *Ich bat einen Mann um Hilfe, der einen sehr eleganten Anzug trug. Sein Aussehen gefiel mir sehr.* („odniósł się i rozwinął”)

Określenia takie jak *Mann, Frau, Junge, Mädchen, Kind* nie są opisem osoby.

nie odniósł się	**odniósł się**	**odniósł się i rozwinął**
Ich bat den Verkäufer, der mir gefiel, um Hilfe.	Ich bat den Verkäufer, der einen Hut trug, um Hilfe.	Ich bat den Verkäufer, der einen roten Hut trug, um Hilfe.
Eine Frau hat mir geholfen. Sie war Italienerin.	Eine junge Frau hat mir geholfen. Sie war Italienerin.	Eine junge, nette Frau hat mir geholfen. Sie war Italienerin.

- **wyjaśnij, na czym polegała pomoc tej osoby.**

5.3) Zdający przedstawia fakty z przeszłości […].

7.2) Zdający […] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną wypowiedź, w której zdający przedstawia przynajmniej jedną czynność, którą wykonała napotkana osoba, aby pomóc mu w jego trudnym położeniu. Pomoc mogła polegać na przykład na:

- wyjaśnieniu, jak dołączyć do grupy / dotrzeć do miejsca docelowego, np. *Der Polizist sagte mir, ich sollte am Ende der Straße links gehen und dort werde ich den Königspalast sehen.* („odniósł się i rozwinął”) / *Ein Fußgänger hat mir geraten, den Bus zu nehmen.* („odniósł się”)

- odprowadzeniu piszącego do wskazanego miejsca, np. *Die Frau ging mit mir sofort zum Museum, wo ich meine Klasse traf.* („odniósł się i rozwinął”)
- umożliwieniu piszącemu skontaktowania się z jednym z uczestników wycieczki (kolegą, opiekunem grupy, przewodnikiem itp.), np. *Als ich der Frau sagte, dass mein Handy leer ist, rief sie von ihrem Handy aus meinen Klassenlehrer an.* („odniósł się i rozwinął”)
- wsparciu emocjonalnym, np. *Die alte Frau beruhigte mich. / Die alte Frau sagte: „Sei ruhig, weine nicht!“* („odniósł się”)

Akceptowana jest komunikatywna wypowiedź, w której zdający informuje, jakiej pomocy / wsparcia udzielił mu kolega / nauczyciel / opiekun grupy, np. *Mein Freund hat mich angerufen und gesagt: „Wir warten vor dem Hotel auf dich.“* („odniósł się i rozwinął”)

Nie jest akceptowana jako realizacja tego podpunktu polecenia wypowiedź, w której:
- zdający informuje, że otrzymał pomoc, ale nie precyzuje, na czym ona polegała, np. *Der Mann hat mir sehr geholfen.* („nie odniósł się”)
- zdający informuje, w jaki sposób sam sobie poradził bez pomocy innych, np. *Ich beschloss, die U-Bahn zu nehmen und in der Nähe der Bibliothek auszusteigen. Alle warteten schon auf mich.* („nie odniósł się”)
- z kontekstu wynika, że zdający nie uzyskał pomocy od napotkanej osoby, np. *Ich fragte einen Passanten nach dem Weg zum Zentrum, aber er verstand mich nicht und sagte: „Ich bin nicht von hier.“* („nie odniósł się”)

nie odniósł się	**odniósł się**	**odniósł się i rozwinął**
Ich fragte den Mann, wie man zum Stadtpark kommt. Die Frau, die ich um Hilfe bat, sagte: „Es tut mir leid, aber ich kann dir nicht helfen.“	Der Mann erklärte mir den Weg zum Stadtpark. Die Frau, die ich um Hilfe bat, sagte: „Ich habe dort eine Gruppe aus Polen gesehen.“	Der Mann zeigte mir auf der Karte, wo wir sind, und erklärte mir den Weg zum Stadtpark. Die Frau, die ich um Hilfe bat, sagte: „Lauf! Ich habe dort drüben, auf der anderen Straßenseite, eine Gruppe aus Polen gesehen.“

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
   - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
     Lieber Simon,
     ich möchte Dir schreiben, was mir auf einer Klassenfahrt nach Deutschland passiert ist. Ich konnte meine Gruppe nicht mehr finden. *Ich habe meine Gruppe verloren.*
   - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
   - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
   - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
   - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
   - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/ kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.
7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Wyrazy napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.

10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/ niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą" na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych ujętych w zakresie struktur w Informatorze, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie **B1** (w skali ESOKJ).
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania" rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły, interesujący, fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne" błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne" błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczenia	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	*Marek lubić czekoladę.*
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	*Marek √ czekoladę.*
błąd ortograficzny	otoczenie wyrazu kołem	*Słońce gżeje.*
błąd językowy i ortograficzny w jednym wyrazie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	*Słońce gżać w lecie.*
błędy w spójności/logice	podkreślenie linią falistą	*Założyłem kurtkę, bo było gorąco.*

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.
Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.
Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
   - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
   - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
   - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.

5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 wyrazów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Wyrazy zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8 (Gute Nacht), LG (Liebe Grüße),* należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych (takie błędy nie są oznaczane w pracy zdającego). Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
   Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Serie, Zeitschrift,* np. *die Serie „M jak miłość", die Zeitschrift „Świat Dysku"*.
   Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty.* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Zabronione jest pisanie wypowiedzi obraźliwych, wulgarnych lub propagujących postępowanie niezgodne z prawem. W przypadku takich wypowiedzi zostanie podjęta indywidualna decyzja dotycząca danej pracy, np. nie zostaną przyznane punkty za zakres środków językowych oraz za poprawność środków językowych lub cała wypowiedź lub wybrane podpunkty polecenia nie będą podlegały ocenie.
11. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli wyraz *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
12. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia wyrazów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są wyrazy oddzielone spacją, Przez wyraz rozumie się jeden element oddzielony od innych przez biały obszar/spację, np. *zu Hause* (2 wyrazy), *für die Arbeit* (3 wyrazy), *10. Januar 2012* (3 wyrazy), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 wyraz).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
   - wyrazy łączone dywizem, np. *Rock-Hits, Wegwerf-Gesellschaft*
   - formy skrócone, np. *geht's, gibt's*
   - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS*/*sms*,
   - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu
   - liczby, bez względu na ich długość, np. *1780.*
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 wyraz), *Wilhelm II.* (2 wyrazy).
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie wyrazów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie wyrazów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki").
6. Bierze się pod uwagę wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Nowe Horyzonty*. (4 wyrazy).